

บทที่ 2

นักประพันธ์สตรีอเมริกันในศตวรรษที่ 17 และ 18

เค้าโครงเรื่อง

1. ชีวิตประวัติของแอนน์ แบรดสตรีท (Anne Bradstreet)
2. ผลงานของแอนน์ แบรดสตรีท และแนวทางการวิจารณ์
3. ชีวิตประวัติของแมรี โรว์แลนด์สัน (Mary Rowlandson)
4. ผลงานของแมรี โรว์แลนด์สัน และแนวทางการวิจารณ์
5. ชีวิตประวัติของฟิลลิส วีทลีย์ (Phillis Wheatley)
6. ผลงานของฟิลลิส วีทลีย์ และแนวทางการวิจารณ์

สาระสำคัญ

1. แอนน์ แบรดสตรีท เกิดที่เมืองนอร์ธแธมป์ตัน (Northampton) ประเทศอังกฤษเมื่อปี ค.ศ. 1612 อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1630 เสียชีวิตที่เมืองแอนโดเวอร์ (Andover) มลรัฐแมสซาชูเซตส์ เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 1672

2. แอนน์ แบรดสตรีท มีผลงานประเภทร้อยกรองที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวอาณานิคม ความศรัทธาที่เธอมีต่อพระเจ้า และประสบการณ์ในชีวิตครอบครัวของเธอเป็นจำนวนมาก ผลงานรวมเล่มของเธอได้รับการตีพิมพ์ในประเทศอังกฤษในปี ค.ศ. 1650 นับได้ว่าเธอเป็นสตรีคนแรกที่มีผลงานการประพันธ์ประเภทร้อยกรองตีพิมพ์รวมเล่ม

3. แมรี โรว์แลนด์สัน เกิดที่ประเทศอังกฤษในราวปี ค.ศ. 1639 เธออพยพมาตั้งรกรากที่เมืองแลงคาสเตอร์ (Lancaster) มลรัฐแมสซาชูเซตส์ตั้งแต่วัยเด็ก เธอเสียชีวิตราวปี ค.ศ. 1678

4. แมรี โรว์แลนด์สัน มีผลงานที่โดดเด่นคือ A Narrative of the Captivity and Restoration of Mrs. Mary Rowlandson ซึ่งเป็นการบรรยายสภาพชีวิตความเป็นอยู่

ของเธอและบุตรชายหญิงที่ถูกจับเป็นเชลยในการโจมตีของชาวพื้นเมือง

5. ฟิลลิส วิทลีย์ เกิดเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนได้แต่ประมาณว่าราวปี ค.ศ. 1753 ที่ทวีปอาฟริกาบริเวณที่ปัจจุบันเรียกว่า ซีเน็กัล (Senegal) หรือ แกมเบีย (Gambia) เธอถูกนำมาขายเป็นทาสเมื่อยังเด็กให้แก่ครอบครัวช่างตัดเสื้อกางเกงผู้มั่งคั่งชื่อจอห์น วิทลีย์ (John Wheatley) เธอเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1784

6. ฟิลลิส วิทลีย์ มีผลงานการประพันธ์ประเภทร้อยกรองที่แสดงถึงความศรัทธาของเธอที่มีต่อพระเจ้า อาทิ Poems on Various Subjects, Religious and Moral (1786)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักศึกษาสามารถบอกประวัติโดยย่อของแอนน์ แบรดสตรีทได้
2. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างพร้อมทั้งวิจารณ์ผลงานของแอนน์ แบรดสตรีทได้
3. นักศึกษาสามารถบอกประวัติโดยย่อของแมรี โรว์แลนด์สันได้
4. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างพร้อมทั้งวิจารณ์ผลงานของแมรี โรว์แลนด์สันได้
5. นักศึกษาสามารถบอกประวัติโดยย่อของฟิลลิส วิทลีย์ได้
6. นักศึกษาสามารถยกตัวอย่างพร้อมทั้งวิจารณ์ผลงานของฟิลลิส วิทลีย์ได้

สตรีอเมริกันในศตวรรษที่ 17 และ 18 มีสถานภาพและบทบาทด้อยกว่าบุรุษทั้งในด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา สตรีถูกกำหนดให้รับผิดชอบความเป็นอยู่ในครัวเรือน และต้องศึกษาศิลปะการเย็บปักถักร้อย การครัว และการดูแลสมาชิกในครอบครัว สมาชิกของครอบครัวฝ่ายชายจะออกไปประกอบอาชีพและศึกษาหาความรู้จากโลกภายนอก สตรีอเมริกันที่

ชวนขวยเพิ่มพูนความรู้ด้วยตนเองและฝึกไต่ทางการประพันธ์มักจะได้รับการกระทบกระเทียบจากบุรุษว่าทำตัวไม่สมกับการเป็นกุลสตรีและทำลายเกียรติยศของพี่น้องร่วมเพศอย่างไม่สมควร ได้รับการอภัย ตัวอย่างของแนวคิดประเภทนี้ปรากฏในงานประพันธ์ในปี ค.ศ. 1645 ของจอห์น วินทรอบ พิวริตันผู้เคร่งศาสนา เขาแสดงความเสียใจกับสตรีที่มีโรคภัยคุกคามและสูญเสียความมีเหตุและผลเนื่องมาจากการทุ่มเทเวลาให้กับการอ่านและการเขียนหนังสือมากเกินไป หากสตรีปฏิบัติหน้าที่แม่ศรีเรือนแต่เพียงประการเดียวชีวิตจะมีความสุขและไม่มีโอกาสจะสติวิปลาสไป “[a woman had] fallen into a sad infirmity, the loss of her understanding and reason, which had been growing upon her diverse years, by occasion of her giving herself wholly to reading and writing, and had written many books . . . For if she had attended her household affairs, and such things belong to women she had kept her wits.” สตรีที่สังคมนอเมริกันในศตวรรษที่ 17 และ 18 ปรารถนาและยกย่องคือสตรีที่ยินยอมมีชีวิตอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดโดยไม่เรียกร้องสิ่งใดๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตนั่นเอง

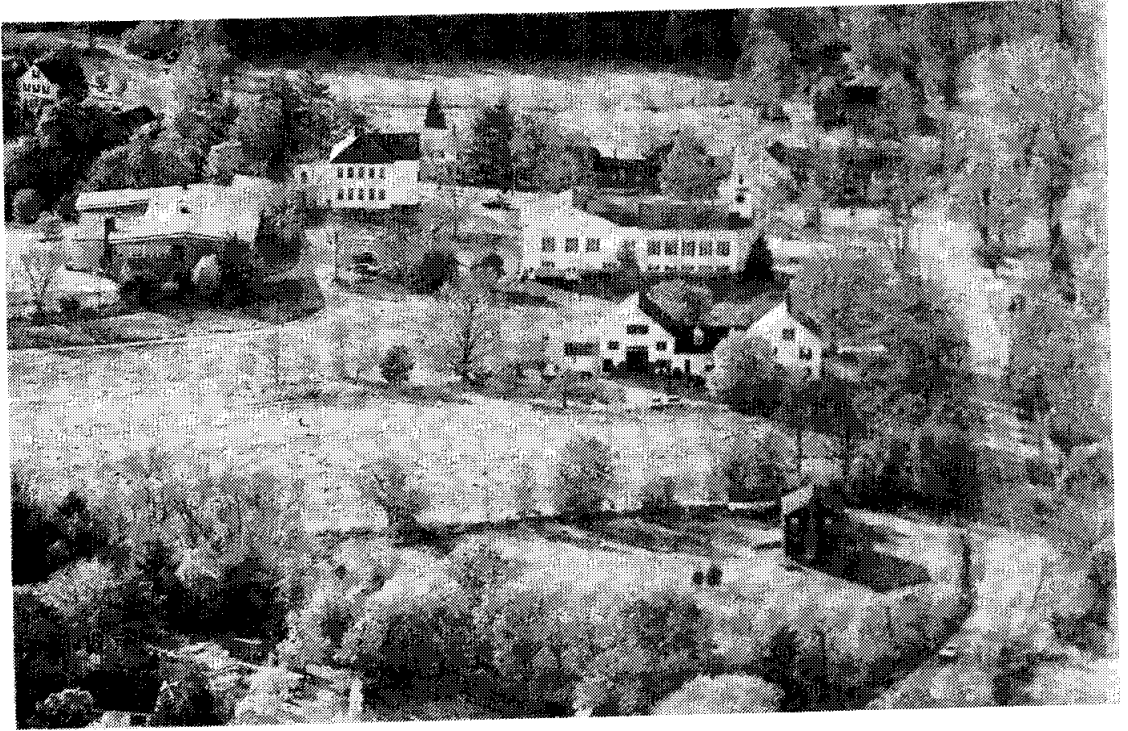
1. ชีวิตประวัติของแอนน์ แบริดสตรีท

แอนน์ แบริดสตรีท เกิดที่เมืองนอร์ธแฮมป์ตัน ประเทศอังกฤษ ในครอบครัวที่ดีและมีการศึกษา โทมัส ดัทลีย์ (Thomas Dudley) บิดาของเธอเป็นผู้จัดการทรัพย์สินและเป็นเพื่อนของเอิร์ล ออฟ ลินคอล์น (Earl of Lincoln) เธอได้รับการศึกษาทางด้านภาษา ดนตรี และเต้นรำ ตั้งแต่อายุเพียง 7 ขวบจากครูที่บิดาเธอจ้างมาเป็นพิเศษถึง 8 คน นอกจากนี้เธอมีโอกาสมิเพิ่มพูนความรู้ด้วยการอ่านหนังสือหลากหลายประเภทในห้องสมุดขนาดใหญ่ของท่านเอิร์ล ในปี ค.ศ. 1628 เมื่อแอนน์ ดัทลีย์อายุ 16 ปี เธอสมรสกับไซมอน แบริดสตรีท (Simon Bradstreet) บัณฑิตหนุ่มจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ผู้มียุ่แก่กว่าเธอ 9 ปีและทำงานให้กับท่านเอิร์ลเช่นเดียวกับบิดาของเธอ หนึ่งปีหลังการแต่งงาน ไซมอน แบริดสตรีทได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการจัดตั้งบริษัทแห่งแมสซาชูเซตส์ ในปี ค.ศ. 1630 ครอบครัวดัทลีย์และครอบครัวแบริดสตรีทอพยพลงเรือชื่ออาร์เบลลา (Arbella) เดินทางข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกไปตั้งรกรากในประเทศสหรัฐอเมริกา

โดยไปตั้งถิ่นฐานในฟาร์มใกล้หมู่บ้านผู้บุกเบิกในเมืองแอนโดเวอร์ (Andover) บนฝั่งแม่น้ำ เมอร์ริแมค (The Merrimac River) ต่อมาบิดาและสามีของเธอได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการรัฐแมสซาชูเซตส์ตามลำดับ

ครอบครัวคัทลีย์และครอบครัวแบรดสตรีทเป็นพิวริตันที่เคร่งครัดมาก แอนน์ แบรดสตรีทบันทึกความรู้สึกครั้งแรกที่เหยียบอย่างลงสู่แผ่นดินประเทศสหรัฐอเมริกาว่าเธอรู้สึกต่อต้านโลกใหม่และวิธีปฏิบัติต่อกันแบบใหม่ แต่หลังจากนั้นเธอยอมรับว่าสิ่งนี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า เธอจึงทำใจยอมรับชีวิตใหม่และเข้าร่วมเป็นสมาชิกของโบสถ์ในเมืองบอสตัน “a new world and new manners . . . [her heart] rose with resistance . . . But after I was convinced it was the way of God, I submitted to it and joined the church at Boston.”² แม้ว่าเธอมาจากตระกูลที่ดีครอบครัวคัทลีย์และครอบครัวแบรดสตรีทก็เผชิญกับความยากลำบากในระยะแรกของการก่อสร้างตัวเช่นเดียวกับชาวอาณานิคมคนอื่นๆ อันเนื่องมาจากความอดอยาก ความเจ็บป่วย สภาพภูมิอากาศที่เลวร้าย หนาวจัดและร้อนจัด เพื่อเป็นการปลอบใจตนเองให้ต่อสู้กับความยากลำบากนี้ได้สำเร็จ ชาวอาณานิคมโดยเฉพาะพวกพิวริตันที่เคร่งครัดมักจะตีความว่าเหตุการณ์ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโลกเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ชีวิตในโลกนี้คือหนทางที่จะนำไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้นในโลกหน้า มนุษย์ต้องยึดมั่นและศรัทธาในพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้นเพื่อความสำเร็จในชีวิต

แม้ว่าแอนน์ แบรดสตรีท จะมีโอกาสได้รับการศึกษามากกว่าผู้หญิงอื่นๆ ในยุคเดียวกัน เธอยังคงต้องเคารพกฎเกณฑ์และความเชื่อของสังคมที่ว่า พระเจ้าสร้างผู้หญิงขึ้นมาให้เป็นคู่ทุกข์คู่ยากของผู้ชายแต่มีสถานภาพคือต่ำกว่า ดังนั้นผู้หญิงผู้ปรารถนาจะเป็นภรรยาที่ดีต้องอ่อนน้อม ถ่อมตนและไม่คำนึงถึงตนเอง รวมทั้งไม่ปรารถนาที่จะแสวงหาความก้าวหน้าในทางสติปัญญาหรือปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในด้านใดๆ จากโลกภายนอกเลย หากผู้หญิงมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงสังคมจะไม่ยอมรับ เช่นในกรณีของแอนน์ มาร์เบอร์ ฮัทชินสัน (Anne Marbury Hutchinson, 1591-1643) ผู้ถูกเนรเทศไปจากมลรัฐแมสซาชูเซตส์³

รูปที่ 7 มลรัฐแมสซาชูเซตส์

รูปที่ 8 เมืองบอสตัน

แอนน์ แบริดสตรีทสนใจการประพันธ์ร้อยกรองมาตั้งแต่ยังเด็กโดยมีบิดาให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เมื่อมีครอบครัวแล้วเธอยังคงใช้เวลาว่างเขียนร้อยกรองอยู่เนืองๆ แต่เธอไม่ต้องการให้ผลงานของเธอได้รับการตีพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1650 จอห์น วูดบริดจ์ (John Woodbridge) น้องเขยของเธอผู้เป็นนักเทศน์ที่โบสถ์แอน โดเวอร์ (Andover Church) ได้ออมนำผลงานหลายชิ้นของเธอไปตีพิมพ์รวมเล่มที่ประเทศอังกฤษ โดยตั้งชื่อว่า The Tenth Muse Lately Sprung Up in America or Several Poems, Compiled With a Great Variety of Wit and Learning, Full of Delight . . . By a Gentlewoman of Those Parts ในบทนำวูดบริดจ์เขียนคำอธิบายว่าโคลงของแอนน์ แบริดสตรีทเป็นผลงานของสตรีผู้มีเกียรติและได้รับการยกย่องในที่ที่เธออยู่ เธอมีความขยันหมั่นเพียร ปฏิบัติหน้าที่ในบ้านของเธออย่างมีประสิทธิภาพ และผลงานประเภทร้อยกรองเหล่านี้เธอใช้เวลาในการประพันธ์ในช่วงที่เธอควรพักผ่อนนั่นเอง “the work of a woman, honoured and esteemed where she lives, for . . . her exact diligence in her place, and discreet managing of her family occasions, and . . . these poems are but the fruit of some few hours, curtailed from her sleep and other refreshment.”⁴ ผลงานชิ้นนี้ของเธอจัดเป็นผลงานชิ้นแรกที่ผลิตโดยชาวอาณานิคมแห่งโลกใหม่และมีผู้อ่านกันอย่างแพร่หลาย เอ็ดเวิร์ด เทย์เลอร์ (Edward Taylor) กวีผู้มีชื่อเสียงมีผลงานของแอนน์ แบริดสตรีทฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1678 ในห้องสมุดของเขาด้วย

ผลงานหลายชิ้นของแอนน์ แบริดสตรีท มีแก่นเรื่องเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ไบเบิล ความรักที่เธอมีต่อครอบครัว การสูญเสียสมาชิกในครอบครัว และประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตเธอ โดยตีความว่าเหตุการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เนื่องจากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ผลงานดังกล่าวมีอาทิ “Contemplations” “To the Memory of My Dear and Ever Honoured Father Thomas Dudley Esq. Who Deceased, July 31, 1653, and of His Age 77” “The Author to Her Book” “To My Daer and Loving Husband” “In Reference to Her Children, 23 June, 1659” “Meditations Divine and Moral” และ “The Flesh and the Spirit”

จะเห็นได้ว่าการที่แอนน์ แบริดสตรีทเป็นพิรุณที่เคร่งครัด ผลงานของเธอจึงได้รับอิทธิพลมาจากพระคัมภีร์ไบเบิลและเรื่องราวเกี่ยวกับการสร้างโลกที่แปลมาจากผลงานของกวี

ชาวฝรั่งเศสชื่อ กิลลอม ดู บาร์ทัส (Guillaume du Bartas, 1544-1590) นอกจากนี้ผลงานของเซอร์ วอลเตอร์ ราเลห์ (Sir Walter Raleigh) ชื่อ History of the World (1614) มีอิทธิพลต่อเธอมากจนทำให้ดูเหมือนว่าผลงานของเธอในช่วงต้นของบทร้อยกรองในชุด The Tenth Muse เป็นการเลียนแบบกวีนิพนธ์ของกวีชายสองคนนี้ ในส่วนหลังซึ่งเป็นการเสนอปัญหาระหว่างโลกเก่าคือประเทศอังกฤษและโลกใหม่คือประเทศสหรัฐอเมริกา เนื้อหาสาระของบทร้อยกรองเป็นเนื้อหาที่ร่วมสมัยและแสดงถึงความกล้าของเธอในการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง

แอนน์ แบรดสตรีทไม่ค่อยพอใจกับผลงานของเธอที่ได้รับการตีพิมพ์ในประเทศอังกฤษนัก เธอจึงตัดแปลงแก้ไขและเพิ่มเติมทั้งทางด้านความคิดและโครงสร้าง ผลงานที่แก้ไขตัดแปลงนี้ได้รับการตีพิมพ์ในประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1678 หลังจากเธอเสียชีวิตไปแล้ว 6 ปี ผลงานนี้เองทำให้เธอมีชื่อเสียงในฐานะนักประพันธ์สตรีในศตวรรษที่ 17 มาจนถึงปัจจุบัน

ในปี ค.ศ. 1867 จอห์น ฮาร์วาร์ด เอลลิส (John Harvard Ellis) เรียบเรียงและรวบรวมผลงานประพันธ์ของแอนน์ แบรดสตรีทฉบับสมบูรณ์พร้อมทั้งชีวประวัติของเธอที่แสดงให้โลกเห็นว่าเธอเป็นสตรีอเมริกันที่นับถือลัทธิพิวริตันอย่างเคร่งครัด คอนราด ไอเคน (Conrad Aiken) เป็นคนแรกที่กล่าวถึงแอนน์ แบรดสตรีทและผลงานของเธอในหนังสือรวมผลงานวรรณกรรมอเมริกัน แซมูเอล เอเลียท มอริสัน (Samuel Eliot Morison) นักประวัติศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงขนานนามเธอว่าเป็นกวีดีเด่นที่สุดของสหรัฐอเมริกาก่อนอิมิลี ดิคคินสัน นักประพันธ์สตรีในศตวรรษที่ 19

แอนน์ แบรดสตรีทมีบุตรชายและบุตรสาวรวม 8 คน เธอเสียชีวิตเมื่อวันที่ 16 เดือนกันยายน ค.ศ. 1672 เหลือไว้แต่เพียงผลงานที่แม้ว่าจะไม่ได้แสดงออกถึงการต่อต้านสถานภาพของสตรีอเมริกันที่ด้อยกว่าบุรุษอย่างเด่นชัด แต่ก็สะท้อนให้เห็นถึงความด้อยโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาสติปัญญาอย่างชัดเจน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของสตรีอเมริกันในศตวรรษที่ 17
2. ให้นักศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับชีวประวัติของแอนน์ แบริดสตรีท โดยละเอียด

2. ผลงานของแอนน์ แบริดสตรีท และแนวทางการวิจารณ์

2.1

The Prologue¹

1

To sing of wars, of captains, and of kings,
Of cities founded, commonwealths begun,
For my mean² pen are too superior things:
Or how they all, or each their dates have run³
Let poets and historians set these forth,
My obscure lines shall not so dim their worth.

2

But when my wond'ring eyes and envious heart
Great Bartas⁴ sugared lines do but read o'er,
Fool' I do grudge the Muses⁶ did not part
'Twixt him and me that over-fluent store;
A Bartas can do what a Bartas will
But simple I according to my skill.'

3

From schoolboy's tongue no rhet'ric⁹ we expect,
 Nor yet a sweet consort" from broken strings,
 Nor perfect beauty where's a main defect:
 My foolish, broken, blemished Muse so sings,
 And this to mend, alas, no art is able,
 'Cause nature made it so irreparable.

4

Nor can I, like that fluent sweet tongued Greek,
 Who lisped at first," in future times speak plain.
 By art he gladly found what he did seek,
 A full requital of his striving pain.
 Art can do much, but this maxim's most sure:
 A weak or wounded brain admits no cure.

5

I am obnoxious to each carping tongue'*
 Who says my hand a needle better fits,
 A poet's pen all scorn I should thus wrong,
 For such despite they cast on female wits:¹³
 If what I do prove well,¹⁴ it won't advance,
 They'll say it's stol'n, or else it was by chance.

But sure **the antique**¹⁵ Greeks were far more mild
 Else of our sex, why feigned they those **nine**¹⁶
 And poesy made Calliope's" own child;
 So 'mongst the rest they placed the arts divine:
 But this **weekknot** they" will full soon untie.
 The Greeks did nought, but play the fools and lie.

Let Greeks be Greeks, and women what they are;
 Men have precedency and still excel,
 It is but vain unjustly to wage war;
 Men can do best, and women know it well
 Preeminence in all and each is yours;
 Yet grant some small acknowledgement of ours.

And oh ye high flown quills" that soar the skies,
 And ever with your prey still catch your praise,
 If e'er you deign these lowly lines your eyes.
 Give thyme or parseley wreath, I ask no **bays**,²⁰
 This mean and unrefined ore of mine
 Will make your glist'ring gold but more to shine.

อธิบายคำศัพท์

1. The Prologue ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1650 ใน The Tenth Muse เป็นการกล่าวนำโคลงอีกหลายบทในชุดที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอารยธรรม
2. mean = อ่อนน้อมถ่อมตน; ค้อยต่ำ
3. Or how they all or each their dates have run = เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามลำดับ
4. Great Bartas คือ Guillaume du Bartas (1544-1590) กวีชาวฝรั่งเศสผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงจากผู้ที่นับถือลัทธิพิวริตัน เขามีชื่อเสียงมากจากมหากาพย์เรื่อง The Divine Weeks ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์แปลเป็นภาษาอังกฤษโดย โจชัว ซิลเวสเตอร์ (Joshua Sylvester)
5. fool = ผู้โง่เขลา
6. muses คือ เทพธิดา 9 องค์แห่งศิลปะและแรงบันดาลใจของกรีก
7. 'Twixt him and me that overfluent store' = ฉัน เสียใจอย่างไม่พอที่ว่า Muses หรือ เทพธิดา 9 องค์แห่งศิลปะและแรงบันดาลใจของกรีก ไม่ได้แบ่งสรรความบันดาลใจให้เราสองคนเท่าเทียมกัน
8. But simple I according to my skill หมายความว่า คนธรรมดาเช่นตัวฉันจะสามารถทำอะไรได้ตามความสามารถที่มีอยู่เท่านั้น คำว่า will หมายถึงความปรารถนา
9. rhet'ric = ภาษาที่ใช้ในการเขียนวรรณกรรม หรือภาษาที่มีสุนทรียศาสตร์
10. consort = ความผสมกลมกลืนกันของเสียง
11. who lisped at first = นักเทศน์ชาวกรีกชื่อ เดมอสเทนีส (Demosthenes, 383-322 B.C.) เขาสามารถเอาชนะความพิการทางการออกเสียงของเขาได้ด้วยการอมก้อนกรวดไว้ในปาก แล้วกล่าวสรรพจน์ดัดละเอียด
12. carping = บ่น, ว่ากล่าว; obnoxious = เปิดโอกาสให้, ถูกตำหนิง่าย
13. wits = สติปัญญา, ไหวพริบ
14. prove well = ก้าวหน้า, ประสบความสำเร็จ, ได้รับคำชมเชย
15. antique = โบราณ

16. why feigned they those nine = ทำไมพวกกรีกจึงสร้างเทพธิดาทิ้ง 9 ให้เป็นเทพธิดาแห่งศิลปะ
17. Calliope = เทพธิดาแห่งมหากาพย์
18. they = นักวิจารณ์ที่วิจารณ์ผู้ประพันธ์; knot หมายถึง ข้อถกเถียง
19. quills = ปากกาที่ทำด้วยขนนก ในที่นี้หมายถึงกวี เพราะ prey หมายถึงกวีนิพนธ์
20. bays = ช่อมะกอกที่สวมศีรษะกวีเพื่อเป็นการยกย่องให้เกียรติ

แก่นเรื่อง

ในฐานะนักประพันธ์สตรี แอนน์ แบรดสตรีท ใช้ผลงานของเธอเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในสังคมที่กำหนดให้ผู้หญิงมีขอบเขตหน้าที่เพียงในครัวเรือนเท่านั้น นอกจากนี้ผู้หญิงที่มีสติปัญญา ความรู้ ความสามารถก็ไม่ได้รับการยอมรับ กลับหาว่าผลงานของเธอลอกเลียนแบบมาจากผลงานของนักประพันธ์ชาย แม้ว่าแอนน์ แบรดสตรีท จะไม่ได้เรียกร้องให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม ผลงานของเธอโดยเฉพาะจาก The Prologue เป็นจุดเริ่มต้นของสำนึกในความด้อยโอกาสของผู้หญิงที่จะนำไปสู่การเรียกร้องความเสมอภาคในศตวรรษที่ 19

การใช้ภาษา

ผลงานของแอนน์ แบรดสตรีท อาจเข้าใจได้ยากหากผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษดีพอสมควร เพราะคำศัพท์บางคำไม่เป็นที่นิยมใช้แล้ว การเรียงประโยคเพื่อให้เกิดการสัมผัสสระ และสัมผัสอักษรทำให้อารมณ์แบบโครงสร้างประโยคคิดไปจากประโยคปกติที่มีประธาน คำกริยา และกรรม นอกจากนี้คำบางคำเป็นคำข่อยที่ผู้อ่านต้องศึกษา ค้นคว้า รวมทั้งการกล่าวถึงหรืออ้างอิงกวีหรือนักประพันธ์โบราณ เทพบุตร เทพธิดากรีกและโรมัน ทำให้ผู้อ่านต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจึงจะเข้าใจความหมายของโคลงได้ชัดเจน

ตัวอย่างการเรียงประโยคใหม่เพื่อความเข้าใจโครงสร้างของภาษา

To sing of wars, of captains, and of kings,
Of cities founded, commonwealth begun,
For my mean pen are too superior things:

ควรเรียงใหม่ว่า

To write about wars, captains, kings, cities founded, and the
beginning of the commonwealth will be too superior for my
humble pen.

หมายความว่า ผู้ประพันธ์ถ่อมตัวว่าเธอไม่ใช่กวีมีชื่อเสียงจึงไม่อาจหาญที่จะเขียนเรื่องที่มีความ
สำคัญ เช่น เรื่องสงคราม หรือ เรื่องราวเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์

ตัวอย่างการอ้างถึงบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์

A Bartas can do what a Bartas will
But simple I according to my skill.

ผู้อ่านต้องทราบว่า Bartas หมายถึง กิลโลเม ดู บาร์ทัส (Gillaume du Bartas, 1544-1590) และ
เป็นกวีชาวฝรั่งเศสที่มีชื่อเสียงมากจากผลงานมหากาพย์ชื่อ The Divine Weeks เมื่อทราบเช่นนี้
ผู้อ่านจึงจะสามารถตีความได้ว่า แอนน์ แบรดสตรีทกล่าวด้วยความถ่อมตนว่าผลงานของเธอไม่
สามารถนำมาเปรียบเทียบกับผลงานของกวีผู้ยิ่งใหญ่ได้

ตัวอย่างการกล่าวอ้างถึงความด้อยสติปัญญาของเธอเมื่อเทียบกับกวีชายอื่นๆ

From schoolboy's tongue no rhet'ric we expect,
Nor yet a sweet consort from broken strings,
Nor perfect beauty where's a main defect:
My foolish, broken, blemished Muse so sings,

And this to mend, alas, no art is able,
'Cause nature made it so irreparable.

เราไม่คาดหวังว่าเด็กนักเรียนจะกล่าวสุนทรพจน์ได้ไพเราะจับใจ ผู้ประพันธ์ก็ไม่ได้คาดหวังว่าเธอจะผลิตงานประพันธ์ได้เลิศเลอนั้นนั้ เพราะธรรมชาติสร้างเธอให้มีความสามารถเพียงเท่านี้ ผลงานของเธอก็แสดงให้เห็นความสามารถของเธอเท่าที่ธรรมชาติสร้างมาเท่านั้น

นอกจากนี้การใช้เครื่องหมายย่อคำ (') เพื่อแสดงว่าตัวอักษรที่หายไปไม่ออกเสียงทำให้ผู้อ่านต้องคาดเดาคำที่หายไปนั้น คือ คำอะไร อาทิ

wond'ring	=	wondering
'twixt	=	Between
o'er	=	over
rhet'ric	=	rhetoric
'Cause	=	Because
stol'n	=	stolen
'mongst	=	amongst
e'er	=	ever
glist'ring	=	glistening

เมื่อผู้อ่านมีความรู้ภาษาอังกฤษและพื้นฐานทางประวัติศาสตร์รวมทั้งตำนานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมดีพอสมควรจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจผลงานการประพันธ์ของแอนน์ แบริดสตรีทได้ชัดเจนขึ้น แม้ว่าภาษาที่เธอใช้จะเป็นภาษาที่ไม่นิยมใช้กันในปัจจุบันแล้วก็ตาม

ลีลาการเขียน

แอนน์ แบริดสตรีท มีลีลาการเขียนที่น่าสนใจเพราะเธอแฝงการเยาะเย้ยเสียดสีประชดประชันไว้ในบทกวีที่แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนตลอดเวลา อาทิ การกล่าวว่าการเขียนเรื่องราวสำคัญควรเป็นเรื่องของกวีชายที่มีชื่อเสียง หรือนักประวัติศาสตร์ เธอไม่อาจหาญที่จะทำเช่นนั้นได้

Let poets and historians set these forth,
My obscure lines shall not so dim their worth.

เธอตระหนักดีว่าเธอจะถูกโจมตีเมื่อผลิตผลงานประพันธ์มาสู่สายตาชาวโลกเพราะมีสตรีที่นั้เหมาะกับการเย็บปักถักร้อยมากกว่า

I am obnoxious to each carping tongue
Who says my hand a needle better tits,

เธอเสียดสีว่าสตรีที่มีผลงานโดดเด่นมักจะถูกโจมตีว่ามีได้เกิดจากสติปัญญาของตนเอง หากเป็นการลอกเลียนแบบมาจากผู้อื่น โดยเฉพาะจากกวีชาย

For such despite they cast on female wits:
If what I do prove well, it won't advance,
They'll say it's stol'n, or else it was by chance.

เธอเสียดสีว่าถึงแม้สังคมจะยอมรับว่าผู้ชายเป็นเพศที่เก่งกว่าและฉลาดกว่าผู้หญิง ผู้ชายควรคิดถึงคุณงามความดีและความสามารถของผู้หญิงบ้างแม้จะเพียงน้อยนิดก็ยังดี

Let Greeks be Greeks, and women what they are;
Men have precedency and still excel;
It is but vain unjustly to wage war;
Men can do best, and women know it well
Preeminence in all and each is yours;
Yet grant some small acknowledgement of ours.

ในท้ายที่สุดเธอกล่าวประชดประชันกวีชายว่าหากมีโอกาสนเกลือบแลมาดูผลงานของกวีหญิงที่ต่ำต้อยด้อยค่ากว่า กวีชายคงมีใจเป็นธรรมพอที่จะมอบรางวัลเกียรติยศให้กวีหญิงบ้าง แม้จะเป็นเพียงรางวัลที่ทำจากพืชผักสวนครัว มิใช่รางวัลที่ทำจากใบมะกอกของอพอลโล (Apollo)⁵ เป็นเครื่องหมายแสดงถึงความสำเร็จในผลงานวรรณกรรมของตนเช่นที่กวีชายได้รับก็ตาม

2.2 To My Dear and Loving Husband

If ever two were one, then surely we.
If ever man were loved by wife, then thee;
If ever wife was happy in a man,
Compare with me, ye women, if you can.
I prize thy love more than whole mines of gold
Or all the riches that the East doth hold.
My love is such that rivers cannot quench,
Nor ought' but love from thee, give recompense.

Thy love is such I can no way repay,
The heavens reward thee manifold, I pray.
Then while we live, in love let's so persevere'
That when we live no more, we may live ever.

1678

อธิบายคำศัพท์

1. ought = สิ่งใดก็ตาม
2. persevere = ยืนหยัดอย่างเหนียวแน่น

แก่นเรื่อง

แอนน์ แบรดสตรีท เขียนโคลงบทนี้ขึ้นเพื่อแสดงถึงความรักและความภักดีที่เธอทุ่มเทให้แก่สามีตามแบบฉบับของกุลสตรีที่ดีตามค่านิยมของสังคมในศตวรรษที่ 17 สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญรองลงมาจากสถาบันศาสนา โดยเฉพาะศาสนาคริสต์ลัทธิพิวริตัน สตรีต้องอุทิศตนเพื่อความสะอาดสบายและผาสุกของครอบครัวโดยปราศจากเงื่อนไขและไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องหาความเสมอภาคใดๆ

การใช้ภาษา

ดังได้กล่าวมาแล้วว่าการทำความเข้าใจบทประพันธ์ประเภทร้อยกรองต้องอาศัยความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ดีพอและควรเรียงโครงสร้างรูปประโยคใหม่เพื่อให้เข้าใจความหมายได้ง่ายขึ้น อาทิ

If ever two were one, **then** surely we.
If ever man were loved by wife, **then** thee;
If ever wife was happy in a man,
Compare with me, ye women, if you can.

เมื่อเรียงประโยคใหม่ว่า we were one คือเราเป็นหนึ่งเดียวกัน you were loved by your wife สามีได้รับความรักจากภรรยาอย่างท่วมท้น และ I do not believe any woman can compare with me in the happiness I have received from my husband's love ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของโคลงบทนี้ได้ลึกซึ้งขึ้นกว่าเดิมว่ากวีทำทนายให้หญิงทั้งหลายเปรียบเทียบความสุขจากความรักที่สามีมีให้พวกเขา กับความรักที่สามีของกวีมีให้เธอ เธอแน่ใจว่าความรักของสามีที่มีให้เธอนั้นมีมากเกินคณานับ นอกจากจะต้องเข้าใจโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษอย่างดีแล้วผู้อ่านต้องคุ้นเคยกับคำศัพท์บางคำที่เป็นคำศัพท์โบราณเพื่อจะได้เข้าใจความหมายของโคลงได้ดีขึ้น อาทิ

thee = you (กรรม)

ye = you (ประธาน หรือ กรรม พหูพจน์)

thy = your (สัมพันธการก)

doth = does

ought = nothing

ลีลาการเขียน

แอนน์ แบรดสตรีท เริ่มต้นงานประพันธ์บทนี้ว่า If ever two were one เป็นการกล่าวอ้างถึงสิ่งที่รู้กันอยู่แล้ว (Allusion) เพราะเป็นคำกล่าวในพิธีแต่งงานของคริสตศาสนิกชนว่าคนสองคนเมื่อเข้าพิธีแต่งงานกันแล้วให้ถือว่าเป็นเสมือนบุคคลเดียวกัน เธอใช้การเปรียบเทียบเชิงอุปมาอุปมัย (Metaphor) ว่าความรักของสามีเธอนั้นมีค่ามากกว่าเหมืองทองคำและทรัพย์สินมีค่าอื่นใดทั้งสิ้น คือ

I prize thy love more than whole mines of gold

Or all the riches that the East doth hold.

ตามปกติโคลงที่เกี่ยวกับความรักมักจะเป็นเรื่องราวความรักของคนหนุ่มสาว โคลงที่แสดงถึงความรักของสามีภรรยา มักจะหาได้ยาก นับว่าแอนน์แบรดสตรีท เป็นนักประพันธ์สตรีที่กล้าเปิดเผยความรักที่เธอมีต่อสามีอย่างชัดเจน เธอกล่าวว่าความรักของเธอนั้นเปรียบเสมือนความ

กระหายน้ำ ซึ่งแม่น้ำในแม่น้ำทั้งหมดก็ไม่มีวันดับความกระหายของเธอได้นอกจากความรักของ
สามีเท่านั้นที่จะทำให้ความกระหายนั้นดับลง

My love is such that rivers cannot quench,
Nor ought but love from thee, give recompense.

เพื่อตอบแทนความรักของสามี กวีสวดมนต์อ้อนวอนพระเจ้าในสรวงสวรรค์ให้ลดบันดาลสิ่งดีๆ
ให้เขาหลายๆ เท่า

The heavens reward thee manifold, I pray.

ที่สำคัญที่สุดคือเมื่อสิ้นชีวิตแล้วเธอขอให้ได้อยู่กับสามีชั่วนิรันดร์

That when we live no more, we may live ever.

นอกจากนี้การขึ้นต้นประโยคแรกด้วยโครงสร้างภาษาที่ซ้ำกันเป็นการเน้นความรู้สึก
ของกวีว่ามีความสุขอย่างมาก การลงท้ายโคลงบทนี้ด้วยการสัมผัสอักษร (Alliteration) ในสอง
บรรทัดสุดท้าย while / we; live / love / let; when / we; live / live ทำให้โคลงมี
ความไพเราะมากขึ้นและตอกย้ำความรักที่เป็นนิรันดร์ให้ชัดเจนขึ้นด้วย

Contemplations

Some time now past in the autumnal tide,
 When Phoebus ¹ wanted but one hour to bed,
 The trees all richly clad, yet void of pride,
 Were gilded o'er by his rich golden head.
 Their leaves and **fruits** seemed painted, but was true,
 Of green, of red, of yellow, mixed hue;
 Rapt² were my senses at this delectable view.

2

I wist³ not what to wish, yet sure thought I,
 If so much excellence abide below,
 How excellent is He that dwells on high,
 Whose power and beauty by his works we know?
 Sure he is goodness, wisdom, glory, light,
 That hath this under world so richly **dight**;⁴
 More heaven than earth was here, no winter and no night.

3

Then on a stately oak I cast mine eye,
 Whose ruffling top the clouds seemed to aspire;
 How long since thou **wast** in thine infancy?
 Thy strength, and stature, more thy years admire,
 Hath hundred winters past since thou was born?